

מ"ת 1093/01/18 - מדינת ישראל נגד עקל מור (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 1093-01-18 מדינת ישראל נ' מור(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שגיא אבנעים
נגד
המשיב
עקל מור (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד שלמה פצ'בסקי

04 ינואר 2018

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

1. על פי העובדות בכתב האישום, בתאריך 27.12.2017 נמצא המשיב שהוא תושב הרשות הפלסטינית בשעת בוקר, בשכונה 2 ביישוב ערוער (סמוך לדימונה) מבלי שיש בידו היתר כניסה או שהייה בישראל. עוד עולה כי המשיב נתפס כשהוא נוהג ברכב מסוג טויוטה קורולה מבלי שהחזיק בידו רישיון נהיגה, רישיון רכב ופוליסת ביטוח כדין.

2. בא-כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר מחשש להימלטות מהדין ועתר לשחרורו של המשיב בתנאים שיבטחו התייצבותו למשפט. ב"כ המשיב הגיש מספר החלטות בהן הורה בית המשפט על שחרור של נאשמים במקרים דומים בהן מצא כי ניתן להבטיח התייצבות למשפט חרף שאותם נאשמים כמו הנאשם כאן ביצעו עבירות נלוות לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

3. לאחר ששמעתי את הערבים שהוצעו על ידי המשיב ועיינתי בחומר החקירה לא מצאתי להורות על שחרורו של המשיב.

נגד המשיב קמה עילת מעצר של מסוכנות כללית לביטחון הציבור אשר מעבר לכניסה הלא מבוקרת שלו כתושב שטחי הרשות הפלסטינית לשטח ישראל ועל רקע המצב הביטחוני, הרי שנוכח העבירות הנלוות, קיים חשש להישנות העבירות ונוכח העובדה שבאמתחתו של המשיב הרשעה הכוללת מספר רב של עבירות דומות.

ביום 13.6.2016 הורשע המשיב בביצוע **4 עבירות** של הסעת שוהים בלתי חוקיים, **5 עבירות** של כניסה לישראל שלא כדין ו-**4 עבירות** של נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, **בגין נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל** וכן מאסר מותנה בן 3 חודשים, פסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים.

כאן המקום לציין כי ענינם של הנאשמים בהחלטות אותן הגיש לעיוני ב"כ המשיב אינו דומה לענינו של המשיב ואף לא קרוב, במובן זה שאותם אחרים היו נטולי עבר פלילי ולפחות לא בעלי עבר עשיר כמו המשיב כאן. כך או כך, כל מקרה נבחן לגופו.

נוסף על כך, עיון בחומר החקירה מעלה כי חשש ממשי כי המשיב עובד בישראל וכלל הנראה לעיתים קרובות מאוד, ולא זאת בלבד אלא ש"עבודתו" בישראל היא לא אחרת מאשר הסעה של שוהים בלתי חוקיים, מה שמתיישב היטב עם עברו הפלילי כמפורט לעיל.

מדו"ח הפעולה של השוטר בוחניק משה מיום 27.12.2017 עולה כי במהלך פעולות בילוש התבקש יחד עם השוטר חזי סיר לאתר רכב (בו נהג המשיב) החשוד בהסעת שוהים בלתי חוקיים, בהגיעם למקום הבחינו ברכב מסוג טויוטה ובו 3 נוסעים ונהג. אחד הנוסעים ישב ליד הנהג ושניים מאחור. עוד פרט כי בהמשך נעצר הרכב וממנו יצא הנהג שעשה דרכו לבית קפה סמוך ואילו אותם שלושה נוסעים רצו לכיוון השוק. תיאור דומה עולה מדו"ח פעולה של השוטר חזי סיר אשר הבחין בהגיעו למקום ברכב מסחרי גדול בו נוסעים אשר נעצר סמוך וממנו פרקו אנשים אשר נכנסו לאזור השוק ואילו הנהג נכנס לבית קפה.

עוד עולה מדוחות השוטרים כי נוכח האזור המה באנשים והנוסעים פרקו מהרכב והחלו לרוץ, עלה חשש בליבם להימלטות הנהג ולכן מיקדו את תשומת הלב בנהג שעמד תחילה ליד הרכב ואחר כך נכנס לבית קפה סמוך.

אמנם לא מיוחסת למשיב עבירות של הסעת שבחים אולם כאמור נלמד מהתשתית הראייתית כי המשיב לא רק נהג ברכב בישוב ערוער הסמוך לעיר דימונה אלא גם הסיע אחרים ברכב אשר פרקו מהרכב ורצו מהמקום.

בחקירתו הראשונה הכחיש המשיב כי היו נוסעים נוספים ברכב, הכחיש כל קשר לרכב. אשר להמצאו בישוב ערוער טען אשר הגיע לעבוד עבודת אצל קבלן שכל שידע למסור אודותיו כי שמו "עבד".

בחקירתו מסר כי נכנס לישראל 3 ימים בישראל קודם לתפיסתו כאמור לצורך עבודה אולם לא נראה שזה באמת נכנס לעבודה אצל קבלן בהינתן כי נצפה יורד מרכב מסחרי שנועד להסעה של 8 נוסעים (מלבד הנהג) סמוך לשעה 11:00 בבוקר ועושה דרכו לבית הקפה. בהקשר זה יש להוסיף כי משהוטח בו הטענה כי הסיע שוהים בלתי חוקיים אמר " **אני היית מסיע נוסעים היום אני עובד כפיים, זה היה בעבר לפני שנה והיום אני לא מסיע**" (חקירה ראשונה, עמ' 4).

יוצא איפה, כי המשיב **עובד בערוער בתוככי מדינת ישראל** ושהה בה לפחות מספר ימים קודם מעצרו ותוך שהוא נוהג ברכב מסיע אחרים שזהותם לא ידועה, כשאינן בידו רישיון נהיגה ואם לא די בכך הוא נהג ברכב שהורד מהכביש ביום 24.2.2017 לאחר שהוגדר "אובדן גמור".

מדובר במי שהוא שוהה בלתי חוקי הנוהג בטבורו של יישוב אשר אליו הגיע דרך אחד הכבישים הראשיים, כשהוא מסיע אחרים שיכול והם שוהים בלתי חוקיים, וכשהוא נוהג ללא רישיון נהיגה, ללא תעודת ביטוח וגרוע יותר ברכב לא תקין שאסור בנהיגה ושימוש ובמעשיו אלה הוא מסכן את ביטחון המשתמשים בכביש.

מחקירתו של המשיב עצמו נלמד כי הוא מודע היטב לאיסור כניסה לישראל אולם הוא נוהג להיכנס לישראל ואף לנהוג ברכב בתחומיה שאינו אוחז ברישיון נהיגה.

נוכח הדברים האמורים ונוכח עברו הפלילי של המשיב, כמו גם כישלונו של מאסר בפועל ממושך שריצה שלא היה בו להרתיעו מלחזור לבצע עבירות דומות - החשש מפני הישנות העבירות גובר באופן ממשי.

עילת מעצר נוספת נגד המשיב נעוצה בחשש כי נוכח העובדה שהוא מתגורר מחוץ לשטחי מדינת ישראל, רשויות אכיפת החוק לא יוכלו להביאו לדין, ככל שהמשיב יבחר שלא להתייצב למשפטו ו/או לריצוי עונשו, באם יורשע. מטבע הדברים, הרי שנוכח עברו הפלילי לרבות המאסר הממושך אותו ריצה, כמו גם העבירות הנלוות - החשש להימלטות מן הדין בעניינו מוגבר במידה ניכרת מאותו חשש הנלווה לשוהים בלתי-חוקיים, המואשמים בעבירה של כניסה אחת או שתיים לישראל שלא כחוק ללא עבירות נלוות וללא עבר פלילי. מקום בו העונש על-פני הדברים צפוי להיות חמור יותר, הפיתוי להימלט מן הדין עז במיוחד.

בית-המשפט העליון נדרש, לשיקולים הנוגעים לשאלת מעצרו ושחרורו של תושבי שטחי הרשות הפלסטינית, לחלופות מעצר (בש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל, שם הדגיש, כי בין השיקולים שעל בית-המשפט לשקול הוא עצם קיומן של עבירות נלוות לעבירות הכניסה לישראל, וטיבן של אותן עבירות נלוות, כמו גם קיומו של עבר פלילי.

מקום שמדובר בעבירה יחידה של שהייה בלתי-חוקית בישראל, וללא עבר פלילי, ניתן להורות על שחרור, בתנאים המבטיחים התייצבות, אולם מקום שישנו עבר פלילי דוגמת עברו של המשיב שונה המצב ולא בנקל יורה בית המשפט על שחרור. (ראו גם החלטות בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 53626-11-13 **עאמר חואמדה נ' מדינת ישראל וכן בעמ"ת 43675-02-12, ועמ"ת 11368-09-11**).

נוסף על האמור, שחרור בתנאים הכוללים רק ערבויות כספיות להבטחת התייצבות הוכיחו במקרים רבים ודומים את חוסר יעילותם. כך או כך שחרור בתנאים אלה מצריך מתן אמון במשיב כי לא ישוב לבצע עבירות דומות וכי יתייצב לדיונים במשפטו. בכל הנוגע למשיב זה איני יכולה לתת בו אימון בהינתן דבריו בחקירה עברו הפלילי בעבירות דומות והעובדה כי הוא חוזר למעשה לבצע אותן עבירות ולפחות חלק מהן.

בנסיבות בהן מועצמות עילות המעצר ולא ניתן ליתן אמון במשיב סבורני כי גם לו היו מתייצבים בפניי ערבים אחרים בעלי יכולת כלכלית מוכחת לרבות אפשרות לחלט את ערבותם במקרה צורך ללא קשיים מיוחדים, וכן ערבים אשר הקשר בניהם לבין המשיב הינו מחייב הדוק ומבוסס - לא היה מקום להורות על שחרורו.

מעבר לעובדה שעל-פני הדברים הרושם שהותירו הערבים אינו מאפשר הסתמכות עליהם, המדובר בערבים אשר ממילא, אין בערבותם בכדי להוות תמריץ כלכלי למשיב שיאיין את החשש להימלטות מהדין או יצמצמו.

סיכום הדברים כאמור, אין מקום להורות על שחרור המשיב ולפיכך אני מורה על מעצרו עד לסיום ההליכים.

**ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ח,
04/01/2018 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**